

i tilfælde, hvor skaderne er så betydelige, at de vil være omfattet af skadesbegrebet i straffelovens § 249, og hvor gerningsmanden har handlet forsætligt, bør idømmes en længere frihedsstraf i medfør af straffelovens § 253, jf. nærmere herom afsnit 2.2.2. nedenfor.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7.

For så vidt angår de øvrige pligter i færdselslovens § 9 (deltagelse i foranstaltninger til sikring af færdslen, opgivelse af navn og bopæl, underretning af skadelidte eller politiet) foreslår Rigsadvokaten i redegørelsens afsnit 5.1., at bødeniveauet forhøjes fra 1.000 til 5.000 kr. Rigsadvokaten har i den forbindelse henvist til, at undladelse af at opgive navn og bopæl ved påkørsel, der har medført materiel skade, ofte indebærer meget væsentlige udgifter for ejeren af et påkørt køretøj, og at en forhøjelse af bøden derfor forekommer velbegrundet.

Justitsministeriet kan tiltræde den foreslåede skærpelse af bødeniveauet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

I tilknytning til samtlige ovennævnte foreslåede strafpositioner skal det bemærkes, at der er tale om udgangspunkter, og at fastsættelse af straffen i det enkelte tilfælde naturligvis vil bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder, og at de angivne strafpositioner således vil kunne fraviges i op- eller nedgående retning, alt efter om der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

2.2.2. Skærpelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 253 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld

Rigsadvokaten har i sin redegørelse (bilag 2), afsnit 5.1., anført, at det kan overvejes at ændre straffelovens § 253 med henblik på at præcisere, at der i de groveste tilfælde af flugt fra et færdselsuheld skal udmåles en frihedsstraf i niveauet 2-3 måneders fængsel.

Rigsadvokaten har i den forbindelse henvist til, at bestemmelsen i straffelovens § 253 omfatter de alvorligste sager om flugtbilisme, idet der er tale om, at en person forsætligt undlader at hjælpe, hvor en anden er i livsfare eller livløs, og at denne manglende hjælp i nogle tilfælde kan føre til, at personen afgår ved døden.

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten om, at straffelovens § 253 bør ændres med henblik på at sikre, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld kommer til at afspejle, at det er en grov forbrydelse forsætligt at undlade at sikre, at et andet menneske, der er kommet alvorligt til skade, hurtigst muligt får den hjælp, der

efter omstændighederne kan være af helt afgørende betydning for den pågældende.

Det er i den forbindelse Justitsministeriets opfattelse, at ikke kun tilfælde, hvor den tilskadekomne er i livsfare eller livløs, jf. straffelovens § 253, nr. 1 og nr. 2, 1. led, men også tilfælde, hvor den tilskadekomne (i øvrigt) har pådraget sig betydelig skade på legeme eller helbred, jf. § 253, nr. 2, 2. led, jf. hjælpepligten i færdselslovens § 9, bør straffes på dette niveau.

Betydelig skade på legeme og helbred skal i den forbindelse forstås i overensstemmelse med den tilsvarende formulering i straffelovens § 249, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at der bør indsættes en ny bestemmelse i straffelovens § 253 om strafudmålingen i sager, hvor § 253 overtrædes i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld, der har medført betydelig personskade. I forhold til strafferammen i den nugældende § 253 foreslås det, at bødeudgår af strafferammen i den pågældende type sager, således at straffen er fængsel indtil 2 år.

Det tilsigtes herved – som foreslået af Rigsadvokaten – at straffen for overtrædelse af § 253 i de pågældende sager som udgangspunkt fastsættes til en frihedsstraf på 2-3 måneders fængsel.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

Om det foreslåede udgangspunkt med en frihedsstraf i niveauet 2-3 måneders fængsel bemærkes, at fastsættelse af straffen i det enkelte tilfælde naturligvis vil bero på domstolenes konkrete vurdering af samtlige sagens omstændigheder, og at det angivne udgangspunkt således vil kunne fraviges i op- eller nedgående retning, alt efter om der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

2.2.3. Frakendelse af førerretten efter flugt fra et færdselsuheld

Rigsadvokaten har i sin redegørelse, afsnit 5.2., anført, at det bør overvejes at indføre en adgang til førerretsfrakendelse i sager, hvor en bilist flygter fra et færdselsuheld med personskade.

Rigsadvokaten har peget på, at selv om der i mange af de sager, som redegørelsen bygger på, er sket frakendelse af førerretten som følge af det kørselsforløb, der ligger forud for færdselsuheldet, så er der også blandt de gennegåede sager en række tilfælde, hvor der hverken er sket betinget eller ubetinget frakendelse, og hvor der heller ikke har været grundlag for at give »klik« i kørekortet.

Rigsadvokaten har endvidere peget på, at de nugældende regler om frakendelse først og fremmest er ret-